

РЕШЕНИЕ

№ 22386

гр. София, 30.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4199** по описа за **2025** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на началник отдел „Оперативни дейности“ в главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Национална агенция за приходите – С. (ЦУ на НАП), чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Л. И., против Решение № 4988 от 13.11.2024 г., постановено по административнонаказателно дело (НАХД) № 20241110207352/2024 г. по описа на Софийския районен съд (СРС), с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 759681-Ф. от 29.02.2024 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с което на дружеството „ЕКО ПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. З. С., на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС са наложени общо три броя имуществени санкции, всяка от които в размер 1 000.00 лева, за извършени нарушения по чл. 59а, ал. 3, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане, чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин.

В сезиращата съда жалба от касатора са развити съображения за неправилност и необоснованост на първоинстанционния съдебен акт при неправилно прилагане на материалния закон. Твърди се,

че Акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и НП съдържат изискуемите реквизити съгласно чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. На второ място в касационната жалба е посочено, че в АУАН № F. от 07.02.2024 г. по ясен и недвусмислен начин е посочена фактическата обстановка - за кои периоди и по кои доставки на течни горива, съгласно АДД не е подадена информация за престой повече от 24 часа на горивото, както и че в НП е посочено мястото на извършване на нарушението. На следващо място в касационната жалба се твърди, че административнонаказващият орган правилно е определил размера на всяка една от имуществените санкции по правилата на чл. 18 от ЗАНН, а именно 1 000.00 лева на основание чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗДДС за всяка доставка, за която не са подавани данни за престой повече от 24 часа. Моли съда да отмени Решение № 4988 от 13.11.2024 г. на Софийски районен съд.

В съдебно заседание - касаторът началник на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на Национална агенция за приходите се представлява от юрк. Л. Г., с представено пълномощно. Поддържа касационната жалба по съображения изложени в нея, моли да бъде отменено решението на Софийски районен съд като неправилно, незаконосъобразно и необосновано. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответника - „ЕКО ПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ООД, представлява се от адв. Н. Д. с приложено пълномощно. Оспорва касационната жалба, моли съда да потвърди решението на СРС като правилно, обосновано и законосъобразно.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Р., който дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови писмени доказателства.

Административен съд София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Подадената касационна жалба е процесуално допустима, като подадена от процесуално легитимирана страна, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, в преклузивния срок за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно чл. 218 от АПК, касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

С обжалвания съдебен акт, съдът е отменил НП № 759681-F. от 29.02.2024 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ - С., дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „ФК“ при ЦУ на НАП, с което на ответника - дружеството „ЕКО ПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ООД на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС са наложени три броя имуществени санкции, всяка от които в размер на 1 000.00 лева, за извършени нарушения с правна квалификация чл. 59а, ал. 3, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане, чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания

към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредбата).

За да постанови оспореното решение, Софийски районен съд е приел за установено от фактическа страна, че на 24.01.2024 г., в 11:16 часа, И. И. и Й. А. служители от Централното управление на НАП са извършили проверка в търговски обект - бензиностанция „ЕКО ПЕТРОЛ № 2“, находяща се в [населено място], [улица], стопанисвана от „ЕКО ПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ“ ООД. В хода на проверката са прегледани наличните документи за доставки на течни горива. Служителите на НАП установили, че в обекта има монтирано и въведено в експлоатация, свързано дистанционно с НАП, работещо към момента на проверката ЕСФП тип 31, модел „Nexus 8“ с ИН на ФУ В. и ИН на ФП 51009077, регистрирано в НАП от 20.08.2019 г. От служителите на агенцията за приходите е извършена справка за регистрирани съобщения за доставки на горива, в приложението за фискални устройства с дистанционна връзка, спрямо наличната в обекта електронна система с фискална памет FDRID № 4326418 с нивомерна система „FAFNIR VISY - H“. При преценка на данните от инспекторите по приходите е установено, че:

1.) на 09.01.2024 г. стопанисващото обекта дружеството е получило доставка на точно дизелово гориво по АДД с уникален контролен номер 0000000008300819 от 04.01.2024 г., отчетено при температура от 15°C в количество от 2487.89 литра, превозът на което бил започнал на 04.01.2024 г. и доставено в обекта на 09.01.2024 г. Контролните органи от НАП констатирали, че за периода 04.01.2024 г. - 09.01.2024 г. не е бил подаден електронен документ за доставка за престоя на горивото повече от 24 часа.

2.) на 15.12.2023 г. стопанисващото обекта дружеството е получило доставка на точно дизелово гориво по АДД с уникален контролен номер 0000000008248961 от 08.12.2023 г., отчетено при температура от 15 °C в количество от 1538.84 литра, превозът на което бил започнал на 08.12.2023 г. и доставено в обекта на 15.12.2023 г. Контролните органи от НАП също констатирали, че за периода 08.12.2023 г. - 15.12.2023 г., не е бил подаден електронен документ за доставка за престоя на горивото повече от 24 часа и

3.) на 15.12.2023 г. стопанисващото обекта дружеството е получило доставка на точно дизелово гориво по АДД с уникален контролен номер 0000000008263271 от 13.12.2023 г., отчетено при температура от 15 °C в количество от 2194.70 литра, превозът, на което бил започнал на 13.12.2023 г. и доставено в обекта на 15.12.2023 г. Контролните органи от НАП констатирали, че за периода 13.12.2023 г. - 15.12.2023г. не е бил подаден електронен документ за доставка за престоя на горивото повече от 24 часа.

Приетата фактическа обстановка, съдът установил от събраните по делото писмени доказателства, както и от показанията на разпитаните в качеството на свидетели актосъставител И. Л. И. и присъствалата на съставянето му Й. С. А..

С оглед на констатираните нарушения, органите по приходите квалифицирали същите по чл. 59а, ал. 3, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. за регистриране и отчитане, чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, изразяващи се в неизпълнение на задължение за подаване на електронни документи за доставка на течни горива, поради техния престой за повече от 24 часа, за което е бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № F. от 07.02.2024 г. АУАН бил подписан от нарушителя без

възражения.

Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административнонаказателната преписка, било издадено и процесното НП № 759681- F. от 29.02.2024 г., с което на „ЕКО ПЕТРОЛ БЪЛГАРИЯ” ООД с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя си Д. З. С. на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС са наложени общо три броя имуществени санкции, всяка от които в размер на 1 000.00 лева, за извършени нарушения по чл. 59а, ал. 3, т. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. Ответникът го оспорил пред първоинстанционния съд.

За да отмени наказателното постановление, въззивният съд приел, че от административнонаказващият орган са допуснати съществени процесуални нарушения по чл. 42, ал. 1, т. 3 и 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като и в двата документа – НП и АУАН не се съдържа надлежно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които същото е извършено, на датата на извършването му и на мястото, където е настъпило. Също така от НП не се установявало въз основа на какви доказателствени средства е формиран изводът за престояване на доставените горива за повече от 24 часа, както и че е ограничено и правото на защита на наказвания субект, доколкото същият е лишен от възможност да узнае рамките, в които следва да осъществи защитата си.

Така постановеното решение е валидно, допустимо и правилно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за правилното прилагане на материалния закон следи служебно, съгласно изискването на чл. 218, ал. 2, пр. 2 от АПК.

Съобразно разпоредбата на чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установена от първоинстанционният съд фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Настоящата касационна инстанция напълно споделя направените от първоинстанционния съд правни изводи. Въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата страна на спора, като направените от него правни изводи са правилни за констатираните процесуални нарушения от АНО. Начална дата на експедиране и крайна дата на доставка и не посочването на конкретна дата и място на извършване на всяко едно от нарушенията е съществен пропуск и задължителен реквизит в описанието на фактическите обстоятелства на всяко от деянията. Настоящата съдебна инстанция не приема възражението на касатора за основателно, че в НП е посочено мястото на извършване на всяко едно нарушение, тъй като в АУАН и НП е посочено мястото на осъществяване на проверката от органите по приходите, но не е отбелязано мястото на извършване на всяко едно от деянията. Разпоредбата на чл. 42, ал. 1, т. 3 и т. 4 от ЗАНН е категорична и ясна – в АУАН освен датата и мястото на извършване на нарушението, следва да има и описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. Допуснатите процесуални нарушения при съставянето на АУАН и издаването на НП е самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление.

По отношение на описанието на факти и обстоятелства, свързани с очертаване и доказване елементите на вменения административнонаказателен състав на чл. 59а, ал. 3, т. 3 от Наредбата за касационната инстанция, от обстоятелствената част на наказателното постановление не е ясно,

въз основа на какви доказателства е формиран извода на АНО за осъществен престой за повече от 24 часа за всяка една от доставките, за да се конкретизира действителният им престой. Също така с не посочването от къде е било натоварено горивото, откъде е започнал превозът с транспортното средство, какъв е бил маршрута на движението му и кога точно е пристигнало на бензиностанцията не е възможно да се установи, че за всяко едно от вменените нарушения е имало престояване на горивото повече от 24 часа.

С оглед на изложеното касационната инстанция приема, че е ограничено правото на защита на наказателния субект, доколкото същият е лишен от възможност да узнае рамките, в които следва да осъществява защита си.

Първоинстанционният съд е постановил решението си в процесуално законосъобразно производство и без нарушения, които да съставляват основание за отмяна на решението по чл. 348, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 348, ал. 2 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН. Районният съд се е произнесъл при съблюдаване на процесуалния ред, след проведено в пълнота съдебно следствие и на база приобщените доказателства, като е изпълнил задължението си по чл. 13, ал. 1, чл. 14 и чл. 18 от НПК във вр. с чл. 84 от ЗАНН да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, като не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила.

Неоснователни са оплакванията на касатора във връзка с прилагане на материалния закон. Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на решаващия първоинстанционен състав за допуснато в производството по издаване на процесното наказателно постановление съществено процесуално нарушение, което е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице и от друга страна е възпрепятствало и съдебната проверка във връзка с материалната законосъобразност на процесното наказателно постановление.

Предвид изложеното, настоящият касационен състав приема, че като е отменил оспореното наказателно постановление на основание допуснати при издаването му съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на наказаното лице и до нарушение на материалния закон, районният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, право на разноси има ответникът на касационната жалба. Ответникът не претендира присъждане на адвокатско възнаграждение, затова и съдът не следва да присъжда такова.

Водим от изложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4988 от 13.11.2024 г., постановено по НАХД № 20241110207352/2024 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване с жалба и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: